Universitätsbibliothek Paderborn

Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus M.D.V. sancti Patris Benedicti. M.XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Visual Library

Sceptrum Galliæ per Benedictinos Regibus obtigit.

GIBUS, PER SUI ORDINIS HOMINES, GALLIÆ SCEPTRUM, AC DIADEMA CONCILIAVERAT: SIC HISPANOS REGES BONA ITALIÆ PARTE, LONGEQUE PULCHERRIMA DONATOS, HAUD DISSIMILI BENEFICIO PER SE IPSE ADIUVARET &c. Ita Scipio. Inter alios Ordinis Viros Illuſtres morte, hoc anno felici extinguitur, Antonius de la Haye Abbas Regij Galliæ Archiſterij S. Dionyſij, quem CONSANGUINEUM & Conſiliarium in litteris ſuis vocabat Ludovicus XII. Francorum Rex Auguſtiſſimus. Ut hinc ſatis animadvertas, florem Ordinis in Regno illo liligero, cui Regij ſanguinis viri, & hic & plurimi alij nomen dare & ſeipſos emancipare, digniſſimum duxerint, *Ex S. Dionyſij Hiſtoria, & Cl. Roberto.*

Antonius de la Haye Abb. S Dionyſij obijt.

Moritur hoc anno inſignis novi Ordinis ſub Regula ſancti Patris noſtri promotrix, Iſabella Caſtellæ & Legionis Regina, quæ Beatæ Beatrici noſtræ condendo primo Conceptionis Immaculatæ Cænobio Palatium proprium, quod Galliana dicebatur, obtulit & donodedit, ſacrúmque illud & Cœlo ſummè plauſibile Inſtitutum, tanquam altera ejuſdem Mater fovit, inter noſtros pro eximijs meritis referenda. *Ex diverſis rerum Hiſpaniæ Scriptoribus.*

Iſabella Caſtellæ Regina noſtris accenſenda.

Extinguitur hoc ipſo anno illuſtriſſimum ſacræ Familiæ noſtræ Cæleſtinæ ſydus, cœlóque inſeritur ſanctæ memoriæ Henricus cognomento Juvenalis, Gallus natione, cujus ſanctimoniam, eximiæ Virtutes & variæ de eventuris rebus revelationes, ac quarumdam, pro quibus ſacrum fecerat, animarum è purgatricibus flammis liberatio, clariſſimè comprobarunt. *Ex communicatione R. P. Philippi Malabaylæ, & monimentis Cæleſtinorum.*

Henricus Juvenalis moritur.

In Germania, frigidiſſimo hoc ſæculo ſanctitatis ſplendoribus effulget, & Divini Pneumatis exardeſcit ignibus, Beatæ memoriæ Joannes de Suſato, Abdinckhofenſis Cænobij Abbas ſpectatiſſimus, Henrici de Peynis, pari ſanctitate viri digniſſimus ſucceſſor, & Reformationis Monaſticæ ferventiſſimus promotor, cujus ſanctis vitæ exemplis ipſi Paderbornenſes Epiſcopi [ſitum in eadem urbe Monaſterium eſt] plurimum lucis & fructus perditiſſimo tempore hauſêre; multáque ejuſdem Auctoritate & Conſilio, tota Diocæſi, ad conſervationem Religionis & devotionis piè & providè ſunt inſtituta.

Joannes de Suſato, Abbas Abdinckhofenſis.

IESU CHRISTI ANNUS M. D. V.
ſancti Patris Benedicti. M. XXV.

ILluſtriſſimus, albóque notandus capillo hic annus eſt, novâ Ordinis noſtri Archiſterij Caſinatis Reformatione, *Caſinenſis Congregationis* nomine primùm exaudito. Cum Ferdinando Hiſpaniarum Rege potentiſſimo, Conſalvóque Prorege Neapolitano agentibus; ipſo Patriarchâ noſtro ſanctiſſimo Benedicto, id ipſum efflagitante: Commendatarijs Abbatibus [qui ipſos quinquaginta annos patrimonio tanti Patris miſerè incubuerant] liberatum Caſinenſe Monaſterium, cedente [qui ultimus occupaverat] Julij Rom. Pontificis precibus ac juſſis, Joanne Medicæo S. Romanæ Eccleſiæ Cardinale, nova lectiſſimorum Monachorum colonia, legitimo cum Præſule eſt ſolemniter introducta. *Euſebius Mutinenſis*, ait Scipio, *Congregationis S. Iuſtinæ caput ac Præſes, primus ex eadem ſodalitate, Caſinenſis Abbas renunciatus, religioſo centum Monachorum comitatu ſtipatus, Caſinum adijt, ſacrum Cænobium ex ſanctiſſimæ Regulæ præſcripto, & recens uſurpatæ conſuetudinis laudatiſſimâ formulâ moderaturus. Porro Euſebium adventantem, Caſinates obviam effuſi, pleno hilaritatis vultu, ac libentiſſimis animis excipiunt, omnibus Religioſi obſequij ac reverentiæ argumentis, domum officioſiſſimè deducentes. excepti viciſſim ab Euſebio, ejuſque ſocijs Caſinates, nullum in eos humanitatis, nullum Benevolentiæ ſignum omittentibus. Cæterùm ex hac, non minus animorum, quam Inſtituti ac nominis mutua inter ipſos communicatione, dici non poteſt, quanta utriſque oborta ſit, integerrimæ voluptatis ac lætitiæ affluentia, cum Patavinæ ſodalitatis Alumni, quo ipſi fruebantur caſtiſſimæ diſciplinæ bono, cum omnibus illud Divi BENEDICTI Cænobijs communicatum peroptarent; Caſinates verò apud Proregem Neapolitanum, ac Ro-*

Caſinum nerè Commendatario Abbate liberatur.

Euſebius Mutinenſis Caſini Abbas Reform. I.

Caſinatum plauſus.

manum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

manum Pontificem vehementiſſimè contendiſſent, ut quod de puriore ſacrarum Legum cultu admittendo agitari cœptum erat, quam citiſſimè perduceretur ad exitum: cum perhonorifica tamen earum conditionum acceſſione, quæ Caſinatis Cœnobij omnium toto orbe clariſſimi amplitudinem ac ſanctimoniam declararent.

Euſebij Abbatis Studium.

Euſebius igitur in ſuo munere obeundo, cùm alias virtutes multas; tùm vero inprimis mirificum ardorem, Religioſam Diſciplinam inſtaurandi, & indefeſſi animi ſtudium præſtulit. Hinc ſacræ Militiæ copias augere: Legum quas Caſinates profitebantur, inviolatam obſervationem exigere: viciſſim, quibus rebus illi indigerent, antequam peterentur, ipſe ultro deferre & abundè omnibus elargiri. Neque interim bonorum Monaſterij, ac Iurium procuratio vel omiſſa, vel remiſſe negligenterque pertractata. Multis à Julio II. Pontifice: multis à Ferdinando Rege Catholico impetratis Privilegijs: res Caſinenſis ſtabilita, Cleri diſciplina (cui per multos annos vigentibus bellis, ſoluta militum conſuetudo ac familiaritas, non parum labis ac ſordium aſperſerat) perutilis Synodi celebratione repurgata &ç.

Res Caſinenſis mirè ſtabilita.

Videatur Marcus Anton. *Scipio Caſinas.*

Caſalenſis Congregationis in Gallia non minores progreſſus, cui non virorum jam ſolummodo, ſed illuſtria Virginum Cænobia accenſâ ſunt, & non levem paulopoſt, Regno ſpectante & mirante univerſo, tam ſanctæ Reformationis fructum meruère. eo quoque in ipſum Regnum redundante, ita, ut quæ jam tunc propiora erant pericula, ſupplicum hujuſmodi, adeo Numini probatorum & dilectorum, fervore ac precibus, non ſemel diſijcerentur, & averterentur.

Moniales etiam Reformationem amplectuntur.

Hoc primùm anno, cum ferè biennium vacaſſet Jlluſtriſſimum illud Galliæ & verè Regium S. Dionyſij prope Pariſios Archiſterium, Abbatem legitimâ electione accipit Petrum de Gouffier 26. Decembris deſignatum, Fratrem Arturi Magni Franciæ Magiſtri, Adriani S. R. E. Cardinalis, Guilielmi Admiralij, & Aymareli Albienſis Epiſcopi Abbatis Cluniacenſis, filium Guilielmi & Philippæ Mommerentiæ, præſtantiſſimis animi & corporis præditum talentis, de quo conſulendus recens editus liber de Regali S. Dionyſij Archiſterio.

Petrus de Gouffier Abbas

Jn Germania illuſtria rurſum ſydera extincta, Cœlo inſeruntur Venerabilis memoriæ Abbates, Blaſius Ranshovenſis vir eximiæ perfectionis, verus pauperum pater, adeo ut ſuos ſibi ipſe detraheret calceos & egenis largiretur, genuflexus animum creatori transmittens octogenarius; & Henricus à Lippia, Adamo ſanctæ memoriæ Anteceſſori ob inſignia vitæ merita chariſſimus, eidémque ſuccedere digniſſimus, Præſul verbo & opere potens [fuit enim Orator facundiſſimus] qui Monaſterio S. Martini Majoris Colonienſi cum ſexennium præfuiſſet, & Reformationem ubivis ſtrenuè promoviſſet, ingenti ſui relicto deſiderio, vita exceſſit, cujus èlogium peculiari libello circumferri aſſeritur, quem tamen hucuſque videre non meruimus.

Blaſius Abb. Ranſhoſenſis.

Henricus à Lipp. Abbas

Jn Hiſpanijs maximis ſe meritis commendat Joannes Enguerra Aſcета Populetanus vir Religioſiſſimus æque ac doctiſſimus, Regi Catholico à ſacris confeſſionibus, atque ab ipſo ad Regem Galliarum Legatus, Reginæ germanæ ejuſdem nuptijs conciliandis. Fuit idem Hæreticæ pravitatis Jnquiſitor [ut vocant] Generalis per Regnum Arrogoniæ, idem poſtea Epiſcopus Vicenſis, ac deinde Jlerdenſis deſignatus, de quo multa Mariana, atque Zurita ad hunc annum.

Ioan Enguerra, Confeſſarius Reg. Hiſp.

Epiſcopus Vicenſis & Ilerdenſis.

Claret viris valde Jlluſtribus Religione non minus, quam eruditione, noſtrum Lacenſe in Germania Cænobium, è quibus duo, hoc ipſo anno ex hac mortalitate evocati magnum ſui deſiderium in patria reliquerunt. Horum alter R. P. Joannes de Andernaco in ſacris ac profanis litteris præclarè eruditus, atque in Computo inprimis Eccleſiaſtico, atque Aſtronomico inſigniter verſatus, vitâ & converſatione ſingulariter devotus, Cœlorúmque Auguſtæ ſervitio præcipuè deditus extitit. Reliquit ingenij præſtantis aliquot monimenta, eaque intèr librum unum de Recollectionibus. Alter fuit Antonius de S. Huberto, jugi exercitatione & ſtudio ſacrarum litterarum excellentiſſimus, concionator egregius, Vir zeloſus admodùm, atque optimè meritus, cujus extat ſermonum tomus & liber Epiſtolarum. *Ex monimentis ejuſdem Cænobij.*

Ioannes de Andernaco Monachus Lacenſis.

Antonius de S Huberto Lacenſis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN